

РЕШЕНИЕ

№ 6684

гр. София, 15.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Гургана Мартинова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6741** по описа за **2021** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. срещу Решение № 20101398 /21.04.2021г , постановено по н.а.х.д. № 1623/2021 г. на Софийски Районен Съд /СРС/, НО, 129 състав, с което е отменено Наказателно постановление № 22-007091 / 29.12.2020г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“-С., с което на [фирма] на основание чл. 415, ал. 3 от КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3 500 лв за нарушение на чл. 61, ал. 1 от КТ. Нарушението е констатирано при извършена проверка по спазване на трудовото законодателство на 05.10.2020 г. в обект на контрол - механа „Т. З. „ , стопанисвана от санкционирания търговец, във вр. С писмо на ЦУ на НАП ,заведено в ИС на ИА ГИТ с вх.№ 20084624 /17.09.2020г . С касационната жалба се моли въззивното решение да бъде отменено поради неправилно приложение на материалния закон и нарушения на административнопроизводствените правила.Конкретизира , че извода на РС за липса на адм.налушение по чл.61 ал.1 от КТ от страна на [фирма] е неправилен,доколкото безкритично възприема твърденията на допуснатата до работа служителка Т.,че само е помагала на конкретната дата 12.09.2020г на своя приятелка в механата. Намира също така ,че неправилно е прието от въззивния съд ,че АУАН не е връчен на управителя на дружеството – нарушител , при изричното отбелязване в него ,че се издава в отсъствието на нарушител по реда на

чл.40 ал.2 от ЗАНН.Моли да се отмени въззивното решение и се потвърди НП№ 22-007091 / 29.12.2020г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“-С..

В съдебно заседание касатора се представлява от юриск. Х. . Моли решението на СРС да бъде отменено и да бъде постановено решение, с което се потвърждава НП . Претендира юрисконсулско възнаграждение.

Ответникът – Дирекция „Инспекция по труда“ С. – не взема становище по жалбата и не се представлява.

Представителят на Софийска Градска Прокуратура излага становище за неоснователност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, в настоящият си състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Съгласно чл. 63 ал.1, от ЗАНН първоинстанционното решение подлежи на касационно оспорване на основанията, предвидени в НПК. В чл. 348 ал. 1 от НПК са изброени 3 касационни основания: нарушен е закона, допуснато е съществено нарушение на процесуалните правила или наложеното наказание е явно несправедливо. Съгласно чл. 218 от АПК касационният

съд обсъжда само посочените в жалбата пороци на решението, като за неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон следи и служебно. От което по аргумент на противното следва, че за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила от първоинстанционния съд и за явна несправедливост на наложеното наказание Съдът ще следи, само ако са били изложени в жалбата като касационни основания.

При анализ и преценка на събрания в хода на административнонаказателното производство и в хода на съдебното следствие пред въззивния съд доказателствен материал, настоящата съдебна инстанция намира, че въззивният съд не е извършил цялостна преценка на фактите и е стигнал до грешен извод ,за недоказаност на административно наказателното обвинение.

За да постанови решението си СРС е приел, че не е безспорно установено извършването на нарушение на трудовото законодателство от [фирма] , изразяващо се в неключване на трудов договор с лицето Н. Т. , съставляващо нарушение на разпоредбата на чл. 61, ал. 1 от КТ. Съдът е намерил ,че отразената в АУАН и НП фактическа обстановка не е резултат на непосредствено възприятие на актосъставителя и свидетеля по акта , а са формирани само и единствено от писмо от НАП ,заведено в ИС на ИА ГИТ с вх.№ 20084624 /17.09.2020г и саморъчно попълнена от Т. декларация на 12.09.2020,когато в обекта е извършена проверка от служители на НАП ,но не и от служители на ДИТ С.. Не било установено от АНО каква точно трудова дейност е осъществявала Т. към момента на проверката от НАП за да характеризират трудовите функции като такива на барман-сервитьор. Като допълнителен аргумент се сочи ,че в саморъчно подписаната от Т. декларация се сочила , че не получава Трудово възнаграждение , а само помагала на приятелски начала на друго лице , което работило в обекта,по трудово правоотношение с [фирма]. С оглед на това РС е приел ,че НП противоречи на императивните

разпоредби на чл.57 ал.1 т.5 и т.6 от ЗАНН и лишава съдът от възможността да прецени дали отношенията между Т. и дружеството-нарушител следва да се квалифицират като трудови или като облигационни.

Настоящия състав ,като съобрази събраните в хода на адм.производство доказателства ,намира че е осъществен състава на чл. 414 ал.3 във вр. С чл.61 ал. от КТ . Изразеното впоследствие твърдение / а не към момента на проверката на 12.09.2020г / ,на Н. Т. ,че е помагала в обекта на своя приятелка , която е била в трудово правоотношение с [фирма], съдът определя като защитна позиция ,с оглед наложеното адм.наказание. Няма основание да не се кредитира информацията дадена в саморъчно написаната и подписана декларация от Н. Т.,където същата е посочила ,че работи като барман –сервитьор с работно време от 12-22 часа в механа „Т. зарезан“ . Ако лицето само помагаше на приятелска основа , то нямаше да посочи тези обстоятелства. Отразеното във въпросната декларация , безвъзмездно полагане на труд е др.вид административно нарушение , което подлежи на самостоятелно санкциониране. Сключения впоследствие трудов договор № 14/ 04.10.2020г между Н. Т. и [фирма] само показва , че страните са привели фактическите си трудови правоотношения в съответствие с КТ.Изрично в НП е посочено ,че проверката извършена на 05.10.2020г е във вр. С писмо на ЦУ на НАП ,заведено в ИС на ИА ГИТ с вх.№ 20084624 /17.09.2020г ,поради което неправилно въззивния съд игнорира св.показания на актосъставителя и свидетеля по акта , като невъзприети непосредствено. Всички държавни органи имат сигнални функции и при констатирано нарушение , което не е от техните компетенции е длъжен да сезира компетентните за конкретното нарушение органи. В обжалваното пред СРС , НП правилно е приложен материалния закон, като противоправното поведение на търговеца е субсумирано под нормата на чл. 61, ал. 1 от КТ. Съгласно цитираната разпоредба трудовият договор се сключва между работника или служителя и работодателя преди постъпването на работа. Правилно е посочена санкционната норма. Съгласно чл. 414, ал. 3 от КТ работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв .Също така съдът счита ,че не е допуснато нарушение при съставяне на АУАН в отсъствието на нарушителя и впоследствие при неговото връчване. Изрично в АУАН е посочено ,че се издава при условията на чл.40 ал.2 от ЗАНН, на 21.10.2020г е връчена покана до управителя за съставяне на АУАН . Последния не се е явил и му е съставен процесния АУАН в негово отсъствие. Обсъденото от СРС известие за доставяне от 29.10.2020г на АУАН ,получено от Т. не е възпрепятствало упражняването на процесуалните права на нарушителя по обжалване на НП. В обжалваното НП№ 22-007091 / 29.12.2020г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“-С. , обаче липсват каквито и да било мотиви защо размера на наложената имуществена санкция е над минимално установения такъв. Съдът счита ,че не е достъточно органа да се позове бланкетно на чл.12 от ЗАНН. В случая липсва системно противоправно поведение на нарушителя ,поради което настоящата инстанция приема ,че размера на наложената имуществена санкция следва да се определи в нейния минимум от 1500лв. Това налага отмяна на Решение № 20101398 /21.04.2021г , постановено по н.а.х.д. № 1623/2021 г. на Софийски Районен Съд /СРС/, НО, 129 състав, с което е отменено Наказателно постановление № 22-007091 / 29.12.2020г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“-С., с което на [фирма] на основание чл. 415, ал. 3 от КТ е

наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3 500 лв за нарушение на чл. 61, ал. 1 от КТ и постановяване на друго такова , с което изменя размера на наложената имуществена санкция като я намали от 3500лв на 1500лв
Водим от горното , Съдът

РЕ Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 20101398 /21.04.2021г , постановено по н.а.х.д. № 1623/2021 г. на Софийски Районен Съд /СРС/, НО, 129 състав, с което е отменено Наказателно постановление № 22-007091 / 29.12.2020г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“-С., с което на [фирма] на основание чл. 415, ал. 3 от КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3 500 лв за нарушение на чл. 61, ал. 1 от КТ и вместо него ПОСТАНОВИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 22-007091 / 29.12.2020г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“-С., като НАМАЛЯВА наложената на [фирма] на основание чл. 415, ал. 3 от КТ „имуществена санкция“ от 3 500 лв на 1500лв .

Решението е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

- 1.
- 2.